

РЕШЕНИЕ

№ 399

гр. София, 16.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-20, в публично при закрити врати заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Костадинова

при участието на секретаря Йорданка В. П.а
като разгледа докладваното от Татяна Костадинова Търговско дело № 20231100902356 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят „С.Б.***“ ЕООД твърди, че от регистрирането си през 2015 г. осъществявал дейност по производство на облекла, шивашки и дизайнерски услуги. Дейността била извършвана в наети имоти и със служители по трудово правоотношение, като била финансирана от оборотни средства и от средства, предоставяни от едноличния собственик. Финансовото му състояние обаче се влошило, като за финансовата 2022 г. дружеството имало непокрити загуби от минали години в размер от 197 745,45 лв. Търговецът не притежавал парични средства по банкови сметки или на каса, нито вземания. Движимите му вещи били продадени в хода на принудително изпълнение, водено от НАП, и по настоящем единственият му актив бил софтуер, разработван за нуждите на дейността му. Ето защо молителят не бил в състояние да погаси свои изискуеми публичноправни задължения за данъци и осигурителни вноски в значителен размер (над 220 хил. лв.), както и задължения към частноправни субекти, и поради това бил в състояние на неплатежоспособност, а евентуално на свръхзадълженост, и моли съда да открие спрямо него производство по несъстоятелност.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Молителят е търговско дружество, регистрирано на 04.11.2015 г. с предмет на дейност, свързан с производство на дрехи и други шивашки дейности.

От заключението на СИЕ се установява, че търговецът има *изискуеми* публичноправни задължения към държавата (т.е. задължения *от вида, посочен в чл. 608, ал. 1, т. 2*), които към 19.01.2024 г. са в общ размер от 319 941,64 лв. (222 202,21 лв. главница и 97 739,43 лв. лихва). Наред с това

според счетоводните записвания на молителя към 31.12.2023 г. са налице и задължения към доставчици в размер от 11 хил.лв. (т.е. задължения **от вида, посочен в чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ**), чиято изискуемост се признава от него. Към настоящия момент **няма данни горепосочените задължения да са погасени.**

Следва да се даде отговор на въпроса дали неизпълнението на тези задължения се дължи на трайно влошеното финансово състояние на длъжника, т.е. на неговата неплатежоспособност, а евентуално – на свръхзадължеността му.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. Тази презумпция **не беше оборена от служебно събраните писмени доказателства и от заключението на приетата СИЕ**, а напротив - установи се, че дружеството не притежава бързоликвидни активи и ликвидността му **към настоящия момент е под референтните стойности**, което е видно и от представите от вещото лице коефициенти – коефициентът за обща ликвидност, представляващ основен показател на платежоспособността, за 2023 г. е 0,2785 при референтна стойност за отрасъла около 1. Според вещото лице счетоводните записвания на молителя сочат на съществуващи вземания към трети лица, но те биха били достатъчни за покриване само на частноправните задължения на молителя, но не и на публичноправните му. Налице е и декапитализация и пълна зависимост на търговеца от неговите кредитори, което е установимо от отрицателните коефициенти за автономност.

При тези факти може да се заключи, че по отношение на молителя е налице състояние на неплатежоспособност **като икономическо понятие**. Съдът счита, че е осъществен и критерият за **трайност** на състоянието – молителят **не осъществява търговска дейност**, която да е източник на доходи и **няма изразено намерение да я възстанови** (същият е прекратил отношенията си със служителите към 01.09.2023 г.), **нито има активи, с които да стори това** (няма право на собственост върху недвижими имоти и върху МПС). Тези факти дават основание на съда да заключи, че състоянието на неплатежоспособност не е временно, а **необратимо**, и поради това спрямо молителя следва да се открие производство по несъстоятелност на това главно основание.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата вид. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в **к о й т о едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността** – непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и трайна финансова невъзможност за погасяването му.

В настоящия случай от заключението на СИЕ се установява, че молителят има непогасени публичноправни задължения, **падежирали още през 2017 г.**, а според представения от самия молител списък на кредиторите най-рано падежирали частноправни задължения са от 2018 г. Относно коефициентите за ликвидност за тези години съдът ползва данните в обявените в търговския регистър ГФО (доколкото СИЕ е изследвала по-късен

период) и от тях се установява, че коефициентът за обща ликвидност (съотношение между активи по раздел В и пасиви по раздел В на баланса) за 2017 г. е 0,35 (29/82), за 2018 г. – 0,52 (65/125) и за 2019 г. – 0,36 (67/186).

От изложеното е видно, че и за трите горепосочени години ликвидността на търговеца е била нерепрезентативна. Следователно презумпцията на чл. 608, ал. 3, изр. 1 ТЗ за настъпила неплатежоспособност към момента на спиране на плащанията по най-старите изискуеми задължения (през 2017 г.) не се явява оборена и чрез приложението ѝ началната дата на неплатежоспособността следва да се определи към 28.12.2017 г., когато е падежирало най-старото непогасено публичноправно задължение според Приложение № 1 към СИЕ.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

От събраните писмени доказателства се установява липса на средства за покриване на началните разноси на несъстоятелността. Такива не са привнесени и в дадения с определението от 28.02.2024 г. срок, което налага и спиране на производството.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „С.Б.****“ ЕООД, ЕИК ****.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 28.12.2017 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „С.Б.****“ ЕООД, ЕИК ****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „С.Б.****“ ЕООД, ЕИК ****.

ОБЯВЯВА „С.Б.****“ ЕООД, ЕИК ****, в несъстоятелност.

СПИРА производството по т.д. № 2356/2023 г. по описа на СГС, ТО, 20 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че ако в едногодишен срок от вписване на решението не представят доказателства за наличие на достатъчно ликвидно имущество или за привнесени разноси за развитие на производството, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

УКАЗВА на „С.Б.****“ ЕООД, ЕИК ****, в едномесечен срок от вписване на решението да предаде ведомостите за прекратените трудови правоотношения в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, като представи по делото удостоверение за предаването им. Изпълнението на това задължение е условие за заличаване на търговеца.

ОСЪЖДА „С.Б.****“ ЕООД, ЕИК ****, да заплати по сметка на съда сумата от 250 лв. държавна такса, която на основание чл. 620, ал. 1, изр. 2 ТЗ да бъде събрана от масата на несъстоятелността при разпределение на имуществото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Апелативен съд – гр. София.

Съдия при Софийски градски съд: _____